Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2021. gada 9. jūnijā*

Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi pret Irānu kodolieroču izplatīšanas novēršanai – Līdzekļu iesaldēšana – To personu, vienību un struktūru saraksts, kurām piemērojama līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana – Prasītāja personvārda saglabāšana sarakstā – Kļūda vērtējumā – LESD 266. pants

Lietā T-580/19

Sayed Shamsuddin Borborudi, ar dzīvesvietu Teherānā (Irāna), ko pārstāv *L. Vidal*, advokāts,

prasītājs,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *V. Piessevaux* un *D. Mykolaitis*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2019/855 (2019. gada 27. maijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV 2019, L 140, 1. lpp.) daļā, kurā prasītāja personvārds saglabāts Regulas (ES) Nr. 267/2012 (2012. gada 23. marts) par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV 2012, L 88, 1. lpp.) IX pielikumā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs S. Žervazonī [*S. Gervasoni*], tiesneši L. Madise [*L. Madise*] un H. Martins i Peress de Nanklaress [*J. Martín y Pérez de Nanclares*] (referents),

sekretāre: E. Artemiu [*E. Artemiou*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2020. gada 3. decembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums [1]

I. Tiesvedības priekšvēsture

[..]

B. Par prasītāja personvārda iekļaušanu attiecīgajos sarakstos

5 Ar Padomes Lēmumu 2011/783/KĀDP (2011. gada 1. decembris), ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP (OV 2011, L 319, 71. lpp.), Padome grozīja šo pēdējo minēto lēmumu, lai piemērotu šos ierobežojošos pasākumus citām personām un vienībām, kuru personvārdi vai nosaukumi tika iekļauti šī pēdējā minētā lēmuma pielikumā esošajā sarakstā. Prasītāja personvārds – *Sayed Shamsuddin Borborudi*, kā arī datums, šajā gadījumā – 2011. gada 1. decembris, kurā viņa personvārds tika iekļauts šajā sarakstā, tika pievienoti Lēmuma 2010/413 II pielikumā, minot šādu pamatojumu:

"Vadītāja vietnieks Irānas Atomenerģijas organizācijā [*Atomic Energy Organisation of Iran (AEOI)*], kura iekļauta [Apvienoto Nāciju Organizācijas] sarakstā un kurā šī persona ir pakļauta [Apvienoto Nāciju Organizācijas] sarakstā iekļautajam *Feridun Abbasi Davani*. Vismaz kopš 2002. gada viņš ir iesaistīts Irānas kodolprogrammā, tostarp kā [projekta] *AMAD* bijušais iepirkumu un loģistikas vadītājs, kur viņš bija atbildīgs par tādu fasādes uzņēmumu kā *Kimia Madan* izmantošanu, lai iepirktu aprīkojumu un materiālus Irānas kodolieroču programmai."

[..]

C. Par prasītāja personvārda saglabāšanu sarakstā

[..]

11 Ar 2014. gada 15. aprīļa vēstuli prasītājs iesniedza Padomei jaunu lūgumu izņemt [viņa personvārdu] no attiecīgajiem sarakstiem (turpmāk tekstā – "2014. gada 15. aprīļa vēstule"). Šī jaunā lūguma saturs būtībā bija tāds pats kā iepriekš šī sprieduma 9. punktā minētās 2013. gada 31. janvāra vēstules saturs. Šajā ziņā papildus tajā ietvertajam saturam 2014. gada 15. aprīļa vēstulē bija pieminēts 2013. gada 24. novembrī Ženēvā (Šveice) noslēgtais kopīgais rīcības plāns. Prasītājs apgalvoja, ka, ņemot vērā šo plānu, *AEOI* no Padomes sagaidīja, ka tā pārskatīs savu lēmumu noteikt ierobežojošus pasākumus attiecībā uz personām un vienībām, kas piedalās Irānas kodolprogrammā. Prasītājs arī apgalvoja, ka viņš nekādā ziņā nesadarbojas nedz kā konsultants, nedz kā administrators ar sabiedrībām vai organizācijām, uz kurām attiecas sankcijas, vai ar vienībām, kas ir saistītas ar Irānas kodolrūpniecību.

12 Pēc 2014. gada 15. aprīļa vēstules nosūtīšanas līdz 2019. gada 27. maijam, datumam, kurā Padome pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2019/870, ar kuru groza Lēmumu 2010/413 (OV 2019, L 140, 90. lpp.), pēc Lēmuma 2010/413 II pielikumā ietvertā personu un vienību ikgadējās saraksta pārskatīšanas, kā tas paredzēts šī pēdējā minētā lēmuma 26. panta 3. punktā, nav notikusi nekāda informācijas apmaiņa starp Padomi un prasītāju. Ar Lēmuma 2019/870 1. pantu Lēmuma 2010/413 II pielikums tika grozīts tā, kā izklāstīts Lēmuma 2019/870 pielikumā. Šajā pielikumā ietvertā norāde attiecībā uz prasītāju tika grozīta, lai ailē "Identifikācijas informācija" pievienotu prasītāja dzimšanas datumu, proti, 1969. gada 21. septembri.

1 Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

13 2019. gada 27. maijā Padome pieņēma arī Īstenošanas regulu (ES) 2019/855, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 (OV 2019, L 140, 1. lpp., turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula"). Saskaņā ar šī apstrīdētā tiesību akta 1. pantu Regulas (ES) Nr. 267/2012 IX pielikumu groza, ņemot vērā ar Lēmumu 2019/870 Lēmuma 2010/413 II pielikumā izdarītos grozījumus. Konkrēti, prasītāja personvārds ir iekļauts Regulas Nr. 267/2012 IX pielikuma, kurā uzskaitītas personas un vienības, kas ir iesaistītas kodolprogrammas vai ballistisko raķešu programmas darbībās, un personas un vienības, kuras atbalsta Irānas valdību, A tabulas 25. rindā.

II. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

14 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 20. augustā, prasītājs cēla šo prasību.

15 Ar 2019. gada 17. oktobra lēmumu, piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 27. panta 3. punktu, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs pārdalīja šo lietu citam tiesnesim referentam, kurš darbojas ceturtajā palāta.

16 2019. gada 22. novembrī Padome Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza iebildumu rakstu.

17 2020. gada 14. februārī prasītājs un 2020. gada 23. aprīlī Padome iesniedza attiecīgi repliku un atbildes rakstu uz repliku.

18 Tiesvedības rakstveida daļa tika pabeigta 2020. gada 23. aprīlī.

19 Vispārējās tiesas Reglamenta 89. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Vispārējā tiesa 2020. gada 6. oktobrī aicināja lietas dalībniekus sniegt atbildes uz dažiem jautājumiem, uz kuriem tie atbildēja noteiktajā termiņā.

20 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Vispārējās tiesas jautājumiem tika uzklausīti 2020. gada 3. decembra tiesas sēdē.

21 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto aktu daļā, kurā tas attiecas uz viņu;

– dot rīkojumu Padomei izslēgt viņa personvārdu no Regulas Nr. 267/2012 IX pielikuma;

– piespriest Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

22 Padomes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību kā nepamatotu;

– piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

III. Juridiskais pamatojums

A. Par prasījumu pirmo daļu

23 Jānorāda, ka prasītājs nav lūdzis atcelt Lēmumu 2019/870, kas pieņemts vienlaikus ar Īstenošanas regulu 2019/855.

24 Saskaņā ar LES 29. pantu, uz kuru pamatojoties tika pieņemts Lēmums 2010/413, "Padome pieņem lēmumus, kuros nosaka Savienības attieksmi īpašos ģeogrāfiskos vai tematiskos jautājumos. Dalībvalstis nodrošina savas politikas saskaņu ar Savienības nostāju".

25 LESD 215. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, "[j]a kādā lēmumā, kas pieņemts saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļas 2. nodaļu [sadaļa, kurā ietverts LES 29. pants], ir paredzēts daļēji vai pilnīgi pārtraukt vai mazināt ekonomikas un finanšu sakarus ar vienu vai vairākām trešām valstīm, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas kopēja priekšlikuma paredz nepieciešamos pasākumus. Par to tā informē Eiropas Parlamentu". Šīs tiesību normas 2. punktā ir paredzēts – "[j]a tas paredzēts kādā lēmumā, kas pieņemts saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļas 2. nodaļu, Padome saskaņā ar 1. [punktā] paredzēto procedūru var pieņemt ierobežojošus pasākumus attiecībā uz fiziskām vai juridiskām personām un nevalstiskām grupām vai struktūrām".

26 No judikatūras izriet, ka lēmumi, kas pieņemti, pamatojoties uz LES 29. pantu un regulas, kas pieņemtas, pamatojoties uz LESD 215. pantu, ir divi tiesību aktu veidi, no kuriem pirmais [nosaka] Savienības nostāju attiecībā uz paredzamajiem ierobežojošajiem pasākumiem un otrais ir instruments, lai izpildītu minētos pasākumus Savienības mērogā (spriedums, 2017. gada 28. marts, *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 90. punkts).

27 Turklāt Tiesa ir nospriedusi – lai regula, kas pieņemta, pamatojoties uz LESD 215. pantu, būtu spēkā, ir jābūt iepriekš pieņemtam spēkā esošam lēmumam saskaņā ar tiesību normām par kopējo ārpolitiku un drošības politiku (KĀDP) (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 28. marts, *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 55. punkts). Citiem vārdiem sakot, regulas pieņemšana, pamatojoties uz LESD 215. pantu, ir atkarīga no lēmuma pieņemšanas saskaņā ar LES 29. pantu.

28 Neraugoties uz šo divu veidu tiesību aktu ciešo saistību, runa tomēr ir par diviem atšķirīgiem un neatkarīgiem tiesību aktiem, līdz ar to nekas neliedz prasītājam apstrīdēt tikai Īstenošanas regulu.

29 Tādējādi šajā lietā apstāklis, ka prasības priekšmets ir ierobežots ar prasību atcelt apstrīdēto [tiesību] aktu daļā, kurā tas attiecas uz prasītāju, un neattiecas arī uz Lēmumu 2019/870, nav šķērslis tā izvērtējumam, neskarot sekas, kādas iespējamai apstrīdētā akta atcelšanai varētu būt uz šo lēmumu (skat. tālāk šī sprieduma 91. un nākamos punktus).

[..]

C. Par lietas būtību

[..]

3. Par prasītāja kā AEOI vadītāja vietnieka statusu

52 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka prasītājs apgalvo, ka viņš beidza strādāt *AEOI* 2013. gada augustā un ka viņam vairs nav nekādu attiecību ar šo organizāciju. Lai pamatotu šo apgalvojumu, prasītājs iesniedz, pirmkārt, *AEOI* ģenerāldirektora parakstītu 2019. gada 5. maija apliecinājumu, saskaņā ar kuru prasītājs strādāja kā "[*AEOI*] priekšsēdētāja vietnieks izpildjautājumos un šīs organizācijas administratīvais un finanšu vietnieks" no 2011. gada 23. aprīļa līdz 2013. gada 31. augustam. Atbildot uz Padomes iebildumu rakstā pausto kritiku par to, ka iepriekš minētajam apliecinājumam ir vāja tehniskā kvalitāte un ka tas nav apstiprināts, prasītājs replikas raksta iesniegšanas laikā iesniedz jaunu – 2020. gada 22. janvāra – apliecinājumu no *AEOI* Cilvēkresursu attīstības un finanšu sadales ģenerāldirektorāta. Pēdējā minētajā apliecinājumā, kura saturs ir tāds pats kā 2019. gada 5. maija apliecinājuma saturs, ir norādīts, ka pēc 2013. gada 31. augusta prasītājs nav ieņēmis amatu, nav bijis

nodarbināts vai darba attiecībās ar *AEOI*. Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka viņa iespējamo *AEOI* vadītāja vietnieka statusu atspēko Apvienotās Karalistes Ārlietu ministrijas 2019. gada 23. jūnija paziņojums presei, saskaņā ar kuru par Tuvajiem Austrumiem atbildīgais ministrs esot sazinājies tostarp ar *AEOI* vadītāja vietnieku A. Treškārt, replikas rakstā prasītājs norāda, ka nevienā SAEA ziņojumā nav ietverts viņa uzvārds. Prasītāja ieskatā dažādos šīs organizācijas ziņojumos regulāri ir minēti *AEOI* likumisko pārstāvju, it īpaši tās priekšsēdētāja, uzvārdi. Visbeidzot, ceturtkārt, prasītājs atzīmē, ka kopš kopīgā visaptverošā rīcības plāna parakstīšanas Irānas kodolprogrammu cieši kontrolē SAEA un Savienība. Līdz ar to prasītājs uzskata, ka, ja viņš vēl būtu faktiski saistīts ar *AEOI*, Padomes rīcībā būtu bijuši [pierādījumu] elementi, lai to pierādītu.

53 Neraugoties uz Padomes kritiku par prasītāja iesniegto *AEOI* ģenerāldirektora parakstīto 2019. gada 5. maija apliecinājumu un neraugoties uz dažu prasītāja izvirzīto argumentu apstrīdēšanu, ir jānorāda, ka šajā tiesvedībā Padome turklāt neapstrīd faktu, ka prasītājs 2013. gada augustā beidza strādāt *AEOI*.

54 Savukārt Padome apgalvo, ka, ņemot vērā noteiktus apstākļus, apstrīdētā akta pieņemšanas dienā tai nebija nesaprātīgi uzskatīt, ka prasītājs joprojām ir *AEOI* vadītāja vietnieks. Tas būtībā izrietēja, pirmkārt, no tā, ka prasītājs nebija iesniedzis [pierādījumu] elementus, kas pamatotu tās 2014. gada 15. aprīļa vēstulē ietvertos apgalvojumus, otrkārt, no šīs vēstules neviennozīmīgā satura, kas liek domāt, ka prasītājs to bija rakstījis kā *AEOI* vadītāja vietnieks, treškārt, no tā, ka prasītājs nebija paziņojis Padomei ne savu adresi, ne arī citu no *AEOI* atšķirīgu kontaktinformāciju, ceturtkārt, no tā, ka prasītājs pēc minētās vēstules nebija sazinājies ar Padomi un, piektkārt, no tā, ka, nedz *AEOI* interneta vietnē, nedz arī citos publiski pieejamos avotos nav sniegta informācija, kura ļautu uzzināt, kas ieņēma vadošos amatus *AEOI*, tādējādi vienīgā informācija, uz kuru tā šajā ziņā varēja balstīties, bija tikai prasītāja sniegtie rakstveida pierādījumu elementi.

55 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Padome, neapvēršot pierādīšanas pienākumu, nevar pārmest prasītājam, ka viņš nav pierādījis, ka ir izbeidzis jebkādu darbību *AEOI*, pieprasot, lai viņš to informētu par šādu apstākli, un vēl jo mazāk – lai viņš sniegtu Padomei pierādījumu elementus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 3. jūlijs, *Alchaar*/Padome, T-203/12, nav publicēts, EU:T:2014:602, 152. punkts un tajā minētā judikatūra). Tieši pretēji, Padomei, veicot Lēmuma 2010/413 26. panta 3. punktā un Regulas Nr. 267/2012 46. panta 7. punktā paredzēto ierobežojošo pasākumu ikgadējo pārskatīšanu, ir rūpīgi jāpārbauda elementi, kas pamato prasītāja personvārda iekļaušanu attiecīgajos sarakstos. Tas neliedz prasītājam jebkurā brīdī saskaņā ar Lēmuma 2010/413 24. panta 4. punktu un Regulas Nr. 267/2012 46. panta 5. punktu iesniegt apsvērumus vai jaunus pierādījumu elementus. Tomēr runa ir par prasītājam piešķirto iespēju, kas nevar atbrīvot Padomi no tai uzliktā pierādīšanas pienākuma.

[..]

62 Otrkārt, ir jānorāda, ka katrā ziņā priekšlikuma par iekļaušanu sarakstā nekonfidenciālais izvilkums ietver tikai vienu rindkopu, kuras teksts atbilst tekstam, kas ietverts pamatojumā par iekļaušanu attiecīgajos sarakstos. Tomēr tam nav pievienots neviens elements, kas apstiprinātu to, ka prasītājs ir *AEOI* vadītāja vietnieks.

[..]

5. Par iekļaušanas pamatojumā minētajām prasītāja pagātnes darbībām

[..]

80 Apgalvojot, ka prasītāja personvārda iekļaušanas attiecīgajos sarakstos saglabāšana esot pamatota ar pēdējā minētā pagātnes darbībām, Padome aizstāj pamatojumu, uz kuru ir balstīts apstrīdētais tiesību akts, ko Vispārējā tiesa nevar akceptēt (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 26. oktobris, *Oil Turbo Compressor*/Padome, T-63/12, EU:T:2012:579, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

81 Katrā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru kritērijs iekļaušanai attiecīgajos sarakstos saistībā ar atbalsta sniegšanu ar kodolieroču izplatīšanu saistītām Irānas darbībām, kas rada kodolieroču izplatīšanas risku, nozīmē, ka ir jābūt pierādītai tiešai vai netiešai saiknei starp attiecīgās personas vai vienības darbībām un kodolieroču izplatīšanu (spriedums, 2015. gada 25. marts, *Central Bank of Iran* /Padome, T-563/12, EU:T:2015:187, 66. punkts).

82 Turklāt ir ticis nospriests, ka dažādi Lēmuma 2010/413 un Regulas Nr. 267/2012 noteikumi, kuros ir paredzēta līdzekļu iesaldēšana, ir formulēti vispārīgi ("piedalās, ir tieši saistītas vai sniedz atbalstu") un tajos nav ietverta atsauce uz rīcību, kas ir tikusi īstenota pirms lēmuma par līdzekļu iesaldēšanu pieņemšanas (spriedums, 2013. gada 28. novembris, Padome/*Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 85. punkts).

83 Tāpat ir jāatgādina, ka ierobežojošo pasākumu pret Irānu mērķis ir novērst kodolieroču izplatīšanas attīstību, izdarot spiedienu uz šo valsti, lai tā izbeigtu savas darbības, kas rada kodolieroču izplatīšanas risku. Gan no Lēmuma 2010/413, Regulas Nr. 961/2010, kā arī Regulas Nr. 267/2012 sistēmas, gan vispārējā mērķa izriet, ka to mērķis ir novērst "kodolieroču izplatīšanas risku" šajā valstī un ka līdzekļu iesaldēšanas pasākumiem, kuri noteikti, balstoties uz šiem dokumentiem, ir preventīvs raksturs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 21. decembris, *Afrasiabi* u.c., C-72/11, EU:C:2011:874, 44. punkts).

84 No tā izriet, ka ierobežojošu pasākumu noteikšana attiecībā uz kādu personu nenozīmē, ka tā iepriekš faktiski īstenojusi sodāmu rīcību; var pietikt ar risku, ka attiecīgā persona nākotnē varētu īstenot šādu rīcību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 28. novembris, Padome/*Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 84. punkts).

85 Tādējādi, lai gan netiek prasīta faktiska dalība Irānas kodolprogrammā pirms ierobežojošo pasākumu noteikšanas, tiešas vai netiešas saiknes esamība starp personas darbībām un kodolieroču izplatīšanu ir nosacījums šīs personas personvārda iekļaušanai attiecīgajos sarakstos (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 7. marts, *Neka Novin*/Padome, T-436/14, nav publicēts, EU:T:2017:142, 30. punkts).

86 Šajā lietā prasītāja iepriekšējie amata pienākumi *AEOI*, aplūkotas atsevišķi, un, pieņemot, ka ir pierādīta viņa kādreizējā dalība Irānas kodolprogrammā, nevar pamatot pēdējā minētā personvārda iekļaušanu attiecīgajos sarakstos. Proti, ja Padome vēlējās pamatoties uz prasītāja iepriekšējiem amata pienākumiem un viņa kādreizējo dalību Irānas kodolprogrammā, kā arī uz risku, ka prasītājs, ņemot vērā savas zināšanas un kompetenci, sniedz atbalstu Irānas kodoldarbībām, kas rada kodolieroču izplatīšanas risku, Padomei būtu jāsniedz vērā ņemamas un saskanīgas norādes, kuras ļauj saprātīgi uzskatīt, ka prasītājs saglabā saikni ar *AEOI* un Irānas kodolprogrammu vai vispārīgāk – ar kodolieroču izplatīšanu saistītām darbībām, apstrīdētā [tiesību] akta, kas pamato viņa personvārda iekļaušanu attiecīgajos sarakstos, pieņemšanas datumā, pēc viņa darbības šajā organizācijā un pēc viņa dalības Irānas kodolprogrammā beigām (spriedums, 2016. gada 18. februāris, *Jannatian*/Padome, T-328/14, nav publicēts, EU:T:2016:86, 40. punkts).

[..]

D. Šī sprieduma ietekme uz Lēmumu 2019/870

91 Atbildot uz Vispārējās tiesas uzdoto jautājumu, prasītājs būtībā apgalvo, ka gadījumā, ja Vispārējā tiesa atceltu apstrīdēto aktu, Padomei būtu jāatsauc Lēmums 2019/870.

92 Atbildot uz šo pašu jautājumu, Padome norāda, ka prasītājs ir lūdzis atcelt apstrīdēto aktu tikai daļā, kurā tas attiecas uz viņu. Turklāt tā norādīja, ka gadījumā, ja Vispārējā tiesa atceltu šo tiesību aktu, šī atcelšana attiektos tikai uz šo aktu. Tā arī norādīja, ka Vispārējai tiesai ir saistoši prasītāja formulētie

prasījumi un ka tā nevar lemt plašāk. Visbeidzot Padome uzsvēra, ka Lēmums 2019/870 ir ticis aizstāts ar Lēmumu (KĀDP) 2020/849, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2020, L 196, 8. lpp.).

93 Jānorāda, ka šajā spriedumā ir lūgta tikai apstrīdētā tiesību akta, proti, Īstenošanas regulas 2019/855, atcelšana. Tātad tas automātiski nevar izraisīt Lēmuma 2019/870 atcelšanu.

94 Tomēr apstāklis, ka Lēmums 2019/870 joprojām ir piemērojams, pat ja attiecīgais apstrīdētais tiesību akts tiktu atcelts, varētu nopietni apdraudēt tiesisko drošību, jo abos šajos aktos prasītājam ir noteikti identiski pasākumi (spriedums, 2013. gada 17. aprīlis, *TCMFG*/Padome, T-404/11, nav publicēts, EU:T:2013:194, 43. punkts).

95 Turklāt, lai atbilstu šī sprieduma prasībām un lai to pilnībā izpildītu, Padomei ir jāievēro ne tikai sprieduma rezolutīvā daļa, bet arī motīvi, kuri veido tā nepieciešamo pamatojumu, tādā nozīmē, ka tie ir vajadzīgi, lai noteiktu precīzu rezolutīvajā daļā nolemtā nozīmi. Tieši šie motīvi, kuri, pirmkārt, identificē pamatojumus prasītāja personvārda iekļaušanai attiecīgajos sarakstos, kuri tiek uzskatīti par prettiesiskiem, ciktāl tajos ir pieļautas kļūdas vērtējumā, un, otrkārt, precīzi norāda rezolutīvajā daļā konstatētā prettiesiskuma iemeslus, Padomei ir jāņem vērā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 23. oktobris, *People's Mojahedin Organization of Iran*/Padome, T-256/07, EU:T:2008:461, 60. punkts un tajā minētā judikatūra).

96 Tomēr, lai arī konstatētā prettiesiskuma atzīšana sprieduma, ar kuru tiek atcelts kāds tiesību akts, motīvu daļā vispirms uzliek iestādei, kas ir atceltā akta izdevēja, [pienākumu] novērst šo prettiesiskumu aktā, ar kuru ir paredzēts aizstāt atcelto aktu, šāda prettiesiskuma atzīšana šai iestādei var radīt arī citas sekas, ja tā attiecas uz kādu normu ar noteiktu saturu konkrētā jomā (skat. spriedumu, 2008. gada 23. oktobris, *People's Mojahedin Organization of Iran*/Padome, T-256/07, EU:T:2008:461, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).

97 Attiecībā uz īstenošanas regulas, ar ko groza Regulas Nr. 267/2012 IX pielikumā ietverto sarakstu, atcelšanu, sarakstu, kurš regulāri ir jāpārskata saskaņā ar Regulas Nr. 267/2012 46. panta 7. punktu, kā tas ir šajā lietā, iestādei, kas to ir izdevusi, vispirms ir jānodrošina, lai turpmākajos lēmumos par līdzekļu iesaldēšanu, kuri jāpieņem pēc atcelšanas sprieduma ar nolūku reglamentēt laika periodu pēc šī sprieduma, netiktu pieļauts tāds pats prettiesiskums (šajā ziņā skat. spriedumu, 2008. gada 23. oktobris, *People's Mojahedin Organization of Iran*/Padome, T-256/07, EU:T:2008:461, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).

98 Papildus jāpiebilst, ka saskaņā ar atcelšanas spriedumiem piemītošo atpakaļejošo spēku, prettiesiskuma atzīšana attiecas uz datumu, kurā atceltais akts stājās spēkā (skat. spriedumu, 2008. gada 23. oktobris, *People's Mojahedin Organization of Iran*/Padome, T-256/07, EU:T:2008:461, 64. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādējādi jāsecina, ka šajā lietā Padomei saskaņā ar LESD 266. pantu varētu būt arī pienākums tiesību aktos, kas jau bija pieņemti pirms atceļošā sprieduma, izņemt tos motīvus prasītāja personvārda iekļaušanai sarakstos, kuriem ir tāds pats saturs kā tiem, kas atzīti par prettiesiskiem, ja šie motīvi ir balstīti uz tiem pašiem pierādījumu elementiem, ko Vispārējā tiesa izvērtēja šajā spriedumā (pēc analoģijas skat. spriedumu, 1988. gada 26. aprīlis, *Asteris* u.c./Komisijā, 97/86, 99/86, 193/86 un 215/86, EU:C:1988:199, 30. punkts). Tas attiecas arī uz tiesību aktiem pēc apstrīdētā akta pieņemšanas, kuros ietvertie motīvi iekļaušanai sarakstā ir identiski tiem, kas ar šo atceļošo spriedumu atzīti par prettiesiskiem, un kuri ir balstīti uz tiem pašiem pierādījumu elementiem, (pēc analoģijas skat. spriedumu, 1988. gada 26. aprīlis, *Asteris* u.c./Komisija, 97/86, 99/86, 193/86 un 215/86, EU:C:1988:199, 31. punkts), kā tas ir attiecībā uz Lēmumu 2019/870, kura spēkā stāšanās datums ir tāds pats kā apstrīdētajam tiesību aktam, ja tajā ietvertie motīvi ir identiski tiem, kas ar šo atcelšanas spriedumu atzīti par prettiesiskiem, un ja minētais lēmums balstīts uz tiem pašiem pierādījumu elementiem.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nosprież:

1) Atcelt Eiropas Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2019/855 (2019. gada 27. maijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu, daļā, kurā tā attiecas uz *Sayed Shamsuddin Borborudi*.

2) Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Gervasoni Madise Martín y Pérez de Nanclares

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2021. gada 9. jūnijā.

[Paraksti]